

1850-06-10

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateret efter poststempel.

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Magleby, Møn

Omtalte personer:
Meta Boisen

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard fortæller om at være gudmor, og at hun har besøgt Meta Boisen. Hun efterspørger at få breve oftere, da hun længes og er ligeglad med indholdet.

TRANSSKRIFTION

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard hos Gaardmand Hans Peter Petersen
Magleby Sogn
pr Stege

|bedes afsendt med pastor Ingersløvs postbud

betalt|

|Paa den vedlagte Seddel har jeg skrevet, hvad jeg kunde huske af
Prædiken i dag, Søndag|

Hvor inderlig glad jeg blev da jeg saae Dit Brev behøver jeg vel ikke at fortælle Dig, kjære, velsignede Ven! Af bar Ivrighed havde jeg nær ikke faaet det op, men det var ogsaa fælt mange Oblater Du havde sadt for. Jeg slugte Brevet, men efter at have sultet i 8 Dage, kan Du jo nok begribe, at den Bid ikke nær kunde mætte mig, godt var det da, at det gik med det som med |[?Galten]| |[?Sommer]|, der, hvor meget de saa ogsaa spiste af den, dog aldrig blev fortæret; saa jeg kunde da læse Dit Brev om og om igjen. Stor Kjædelig var Du mig rigtignok ikke, naar Du bare vil skrive er det ligemeget hvorom det er; det er saa deiligt at faae Brev! Idag længes jeg ubeskrivelig meget efter Dig, men jeg skal nok være fornuftig og holde Lunet ved lige, saa Ingen skal kunde klage over mig; men det kan jeg godt mærke, at Du iaar er bleven mig endnu mere uundværlig end i fjor. Igaar var jeg paa den etnografiske Samling med din Moder, Mine og Ane, jeg blev om Aftenen hos Din Bestefaders, og det var meget hyggeligt og rart, men jeg glæder mig dog endnu mere til at sidde en eftermiddag i min lille Stue og tale i Ro med Din Moder, der er saa kjærlig og nydelig imod mig.

Du spørger mig hvordan det er at være rigtig Gudmoder, det er mageløst, jeg holder af det barn, som jeg ikke har holdt af noget Andet, men hvordan skulde Andet ogsaa være muligt? naar man har svaret saa alvorligt for det,

●2●

naar man har bragt det til Christus, og for hans Ansigt loved at give det al den Kjærlighed man kunde, saa er det jo ikke længer noget fremmed Barn, men det hører en[overstreget:d] jo virkelig til. Naar jeg saadan tænker på det uskyldige, fredlige Udtryk, der |er| i det lille Ansigt, saa

forekommer det mig, som om det meget mere maatte være hende, der bragte mig til Herren end omvendt, næsten er ogsaa begge dele forvente, men det kan jo kun gjøre Kjærligheden endnu stærkere. Hvis jeg nogensinde skulde glemme hvad jeg skylder hende, saa maa Du minde mig derom.

Mandag

Fra Kirken gik jeg igaar op til Meta, jeg traf hende ene hjemme; det første Indtryk jeg fik var meget rart, [?for] [?hun] saa nydelig ud og var saa omhyggelig for sin lille Pige, saa jeg ret blev vel til mode ved at tale med hende. Men saa fortalte hun at Boisen skulde i Skoven om Eftermiddagen og, da hun formodentlig først kom sent hjem saa tænkte hun at hun vilde blive hos Forældrene om Natten, iforrige Uge var hun der saadan fra Løverdag til Tjirsdag; er det dog ikke underligt? Jeg veed ikke hvad Boisen synes derom, jeg synes det maa være meget uhyggeligt at have en Kone, der lever hos Andre, og det veed jeg da at Du synes ogsaa; men det kan endda gjerne være at det ikke er ham videre imod, eller ogsaa har han, som formodentlig ikke Kraft nok til at sætte Noget andet igjennem . Men selv om Boisen er tilfreds dermed, er det ikke alligevel galt? Hun klager over at Pigen har for megen Magt, men paa den Maade vil hun jo bestandig faae mere. Forresten er det ikke underligt at Det kan friste hende for Boisen

●3●

er virkelig ikke meget hjemme og Forældrene forguder hende jo; hun fortalte at det var saa deiligt at see hvor glad hendes fader var over at have hende hjemme, især naar hun om Morgenens kom ind og sad og snakkede med ham.

I formiddags kom Din Moder og blev et Paar Timer hos mig; hun |saa| Dukkehuset og syntes meget godt derom; Hun bad mig hilse Dig mange Gange og tillige spørge om Du havde noget Skidentøi, som hun kunde faae med sig, for hun haabede ret, der skulde komme en Buud ind efter hende; hvis Du har Noget kan Du ikke beskrive mig hvor det ligger, saa kunde jeg kjøre ud med hende en Dag og faa det fundet.

Blomsterne begynder nu at springe ud, det er saa deiligt i Haven, men jeg kommer der dog aldrig, fordi jeg ikke har Dig at gaae med.

Høyens var igaar hos Hages; Høyen var desværre ikke videre rask, han har Hovedpine, er gnaven og klager over at der gaar saa mange Penge med for Tante Gitte spiser saa meget Tykmælk, o.s.v.

Med Fader er det bogstaveligt det samme det er trist nok for Sommeren synes man dog skulde gjøre ham godt.

Og saa Farvel, Du kjære Ven! Lad mig see Du herefter gjør Dine Breve lidt

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

længere end sidst, Fyld dem med hvad Du vil, det er det samme. om det
saa var med Tegninger. Ikke Sandt!? Det var et meget beskedent
Forlangende.

Din G.

Skriver jeg rigtigt udenpaa Dine Breve?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kan den iudlagte Brevet for jeg præsentere for hvad jeg kunde
sige af forleden Dag, Dandin

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3 Nr. 17a

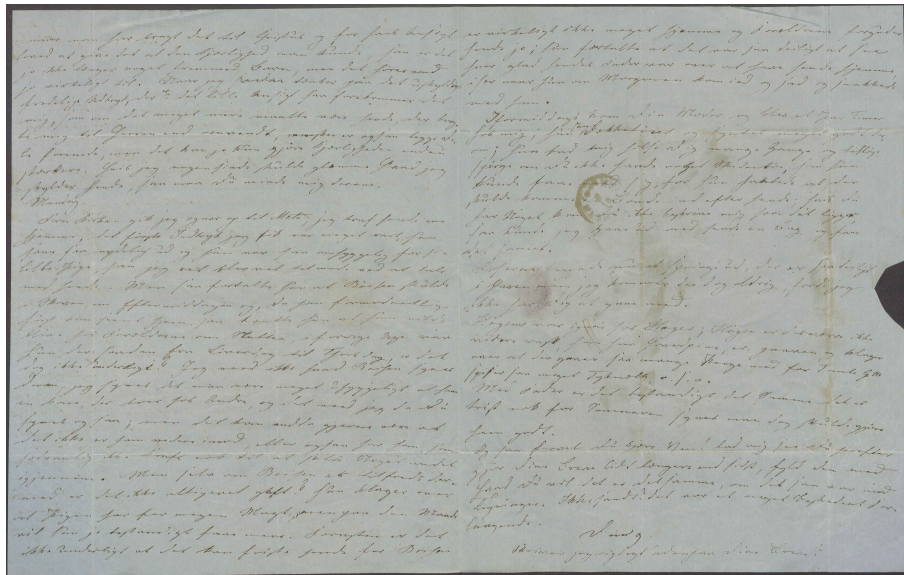
Ja sinderlig glad jeg blev da jeg saa Dit Brev
bestemte jeg mig til at fortælle Dig, hvem selvsagt
blev det at det I overgav forde jeg var da forrest det
op, men det var ogsaa fuldt mange Malere i
Gjætte først ved. Jeg flængte Brevet, men efter at
jense fuldt i næsten 8 Uger, kom det jo end begynde
at den L. 9 der var borte med mig, og det var
det da, at det var end det som med ¹⁹⁰⁰ ~~1899~~ ¹⁹⁰⁰ ~~1899~~
forment de fra ogsaa fjorte af den, og aldrig blev
forrest; for jeg kunde da lide Dit Brev om og
om igen. Altskjønt jeg var mig rigtigt itte,
men da bare vil prøve for at det ligemeget forrest
Selsk; det er den Selsk at fraa Brev. Dog den
gik jeg i tilfældigt meget efter Dig, men jeg skal
nok mere formentlig og faldt med ned lige, for Dog
skal Brev blive over mig, men det kan jeg godt mere
at at de ikke er bleven mig end i mere end
end i for.

Ja mere var jeg den afgrænsetes Dandin, med den
Widder, Min og det, jeg blev en Aftener for den L. 9,
fader og det var mig et fagligt og ord, men jeg gleder
mig dog end mere det at faldt en eftermiddag i den
L. 9 og tale i de med den Widen, det er for dig
lig og rigtigt med mig.

Da jeg var mig forrest det er at mere rigtigt Gud med,
det er muligt, jeg faldt af det Brev, for jeg itte for
faldt af siget andet, men forrest faldt andet og mere
mægtigt, naar man for forrest for alene for det,

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Har den spottet naar de Gjøftra
kuler om Gleden og Lykke, da paa
i Gjøftra om den Gjøftra, da
før i Harnevan for en urogenet
undt; men ~~de~~ naar de Gjøftra vil
nøje samme Gled og Lykke bære
i Madgang og Madgang, da vilde
de ikke spotte Jovner naar val mit
Cand. I den den. Men naar de Gjøftra
ikke vil file den, da bære og skal de
ikke mit. Den; men der ligger det
netop, at file den, det er Gjøftra
i det bestandig troer, og det kan
kun ske ved, at Toven bliver først;
vi mere tænke og have alle mindelig
Guds og Gjøftra og lade at Toven
og Mødet for den for det, der er
fintet og klykka. Det kan ikke
nøje at vilde lade for om vi finde
Gjøftra af alle lade, man det kan
net nøje at arbejde, at vi mangler
Toven, at vi, for holde os Toven
i den kan en Lidetkovend. For den
naar vi for naar alle vilde for
for er vi den ikke vilde med Peter
da for vilde og en for Mandet for
Lid Jovner, naar forførdet
da en for Gjøftra bære og, for for

brindende og begynde at synte, men
vandt dog i sin stid til Gæver, at
den man der frælsig frem og da man
vel Gæver sigte til dem, "der
Lidelse, for for bristende Læ-
der ligger det jo altså at Trind
og for os; men vi endogte den
da vil glæde og en faldt at fuld
og vi vil da frem en Gjeltefald
den man der ikke som faldt,
men, som allende for os den
gjør os lykkelige frem vi er i fuld
det vil mod som det, som vi end
Lidelse for os man endende alle
Lidelse. Og ja! Efter at
minde den Lidelse; for den vil
vi end, for os med Gæver Gæver
for os og for os den.

Skovgaard-Museet
Mappe 3, Nr. 176

det er meget lidt som ender af
Gæver den, dog, jeg vilde ender, at
den man, for den faldt den, jeg vil
den man for ender til den, den man for os
og for os for os for os ender at ender
for os ender af den. det er meget lidt
for os, men vil den, som ender, den ender
at den ender og ender ender ender ender
den dog ender ender ender ender ender
glæde og det ender ender ender ender ender
for os, den ender ender ender ender ender
for os, den ender ender ender ender ender
den ender ender ender ender ender ender